

මිනිසාගේ මූලික ම සන්නිවේදන ක්‍රමය කථනය යි. කථනය මගින් අදහස් ඉදිරිපත් කිරීම, එදිනෙදා ජීවිතයේ දී මෙන් ම විශේෂ අවස්ථාවල දී ද වැදගත් වේ. විශේෂ අවස්ථාවල දී කරන ඉදිරිපත් කිරීම් වඩාත් සාර්ථකව සහ කාර්යක්ෂමව ඉටු කර ගැනීමට භාවිත කළ හැකි විවිධ මාධ්‍ය පවතී. භූමිකා රංගන, පිටු පෙරළන, උභිස් ප්‍රක්ෂේපක (OHP – Over Head Projector) බහු මාධ්‍ය ප්‍රක්ෂේපක (Multimedia Projector) හා පෝස්ටර් එබඳු මාධ්‍ය කිහිපයකි.

යම් කිසි ඉදිරිපත් කිරීමක් විචිත්‍රවත් වීමට හා ආකර්ෂණීය වීමට එබඳු බහුවිධ මාධ්‍ය භාවිතය හේතු වෙයි. වඩාත් ඵලදායී ලෙස ඉදිරිපත් කිරීම ග්‍රහණය කර ගැනීමට ග්‍රාහකයාට එයින් ලැබෙන පිටුබලය ද අතිමහත් ය.

මේ මාධ්‍ය අතරින් සමහරක් නව තාක්ෂණික මෙවලම් ය. ඒවා නිවැරදිව භාවිතය පිළිබඳ පුහුණුවක් ලැබීම ද අවශ්‍ය වේ. ඉදිරිපත් කිරීමට නියමිත කාරණය වඩාත් හොඳින් සම්ප්‍රේෂණය කිරීමට ඒ සඳහා වඩාත් උචිත මාධ්‍යයක් තෝරා ගැනීම ද ඉවහල් වේ. ඒ ඒ මාධ්‍යයේ ගුණාංග හඳුනා ගෙන ඊට අනුරූපව සිය ඉදිරිපත් කිරීම් සකස් කර ගත යුතු ය. මේ පාඩම, බහුවිධ මාධ්‍ය භාවිතයෙන් කෙරෙන ඉදිරිපත් කිරීම් පිළිබඳ සරල මග පෙන්වීමකි.

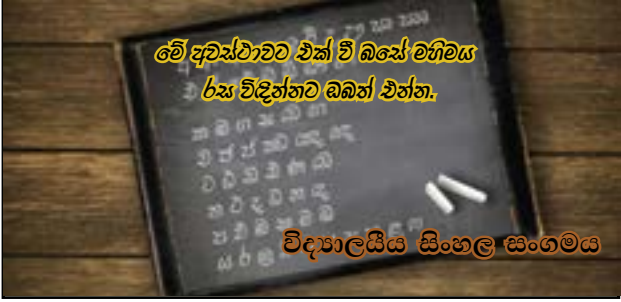
බහුවිධ මාධ්‍ය භාවිතය සංකේතවත් කරන කාටූන් චිත්‍ර නිර්මාණය කරන ලද්දේ දමින්ට්‍රි කෞශල්‍යා කොළඹගේ මෙණෙවිය විසිනි.

**"නුවණ ලබා දෙන දෙවියෝ
අකුරු ය ඉන් නොවනු වියෝ..."**

උඩමල්වෙල විද්‍යාචන්ද්‍ර විද්‍යාලයේ
වාර්ෂික සිංහල භාෂා දිනය
2015.03.02 දින
පෙ.ව. 10.00 සිට ප.ව. 3.00 දක්වා
විද්‍යාලයීය ප්‍රධාන ශාලාවේ දී.

තේමාව : සිංහල අක්ෂර මාලාව
ප්‍රධාන ආරාධිතයා : මහාචාර්ය සුපසන්
කරුණාදේව

උඩමල්වෙල විද්‍යාචන්ද්‍ර විද්‍යාලයේ දැන්වීම් පුවරු, ඉහත පෝස්ටරයෙන් සැරසී තිබිණි. නියමිත දිනය එළඹිණි. ප්‍රධාන ආරාධිත අමුත්තා කැටුව විදුහල්පතිතුමා ප්‍රමුඛ ආචාර්ය මණ්ඩලය ශාලාවට පිවිසුණහ. පොල්තෙල් පහන දැල්වීමෙන් අනතුරුව අමුත්තන් පිළිගනිමින් සිංහල සංගමයේ වාර්ෂික වැඩසටහන ඉදිරිපත් කළේ සංගමයේ සභාපති යහදසනි විජේවර්ධන ශිෂ්‍යාවයි. ඇය සිංහල සංගමයේ ක්‍රියාකාරිත්වය පැහැදිලි කිරීම සඳහා බහු මාධ්‍ය ප්‍රක්ෂේපකය උපයෝගී කර ගත් අතර එහි දී ඡායාරූප හා වීඩියෝ දර්ශන ඇසුරෙන් සංගමයේ වාර්ෂික ක්‍රියාකාරකම් විස්තර කෙරිණි. ඇගේ කථන ශෛලිය මෙන් ම ඉදිරිපත් කිරීම් සහ විවිධ තාක්ෂණික උපකරණ භාවිතය ද සභාවේ ඇගයීමට ලක් විය.

ඊළඟ අංගය වූයේ ‘විවිධ සිංහල අක්ෂර මාලා’ යන තේමාව පදනම් කර ගත් ඉදිරිපත් කිරීමකි. එය සිංහල සංගමයේ ශිෂ්‍ය ශිෂ්‍යාවන් පිරිසක් විසින් ඉදිරිපත් කරන ලදී. ඔවුහු විශේෂ රඳවනයක රඳවන ලද කැලැන්ඩරයක් වැනි උපකරණයක්* වේදිකාවට රැගෙන ආහ. එහි පළමු කොළයේ සටහන්ව තිබුණේ නූතන අක්ෂර මාලාව යි. එය හොඳින් කියවා ධාරණය කර ගැනීමට සභාවට අවස්ථාව ලබා දුන් ඔවුහු ඊළඟ පිටුව පෙරපෑහ. එහි සටහන්ව තිබුණේ සිදත් සඟරාවේ ඇතුළත් අක්ෂර මාලාව යි. නූතන සිංහල හෝඩියේ ඇතුළත්, එහෙත් සිදත් සඟරා හෝඩියේ නැති අක්ෂර මොනවා ද යන්න සභාවෙන් විමසමින්, පළමු වර පිළිතුරු ලබා දුන් අයට ත්‍යාග ලබා දීමට කණ්ඩායම කටයුතු කළහ. මේ අන්දමට අනෙක් සිංහල අක්ෂර මාලා ද ඉදිරිපත් කරමින් එකිනෙක සසඳා ප්‍රශ්න විමසීමක් මෙහි දී සිදු විය.

ශිෂ්‍ය ශිෂ්‍යාවන්ගේ කවි ගී ගායනා, නැටුම් ආදී සංස්කෘතිකාංග රැසක් ද ඉදිරිපත් කෙරුණු අතර ඊට අදාළ දර්ශන, බහු මාධ්‍ය ප්‍රක්ෂේපකය මගින් තිරය මත පතිත කෙරිණි. ඊළඟ විශේෂාංගය වූයේ ‘සිංහල පාඩම’ කෙටි නාට්‍යය යි.

(වේදිකාව මත පන්ති කාමරයක ලෙස පුටු තබා සකස් කර ඇත. සිසුහු ඇතැමෙක් හිඳගෙන පොත් කියවති. ඇතැමෙක් කොළ ගුළි වීසි කරති. ගුරුවරයක ලෙස සැරසුණු ශිෂ්‍යාවක් පැමිණෙයි. ඇය පන්තිය ඉදිරියට පැමිණි විට සිසුහු නැගිට ආයුබෝවන් කියති.)

ගුරුතුමී: ආයුබෝවන්! අද අපේ පාඩම ‘සිංහල වර්ණ මාලාව’ (ඇය එම මාතෘකාව වේදිකාව මත ඇති පුවරුවේ ලියයි.)

සිසුවෙක් එක් වර ම නැගිටීයි.

සිසුවා: මිස්, වර්ණ කියන්නේ පාටවලට නේද? (පන්තියෙන් සිනා හඬක් මතු වෙයි)

ගුරුතුමී: හොඳයි දසුන්, වාඩි වෙන්නකො. දැන් කවුරුත් නිශ්ශබ්ද වෙන්න. ‘වර්ණ’ කියන්නේ පාටවලට කියලා නේ අපි දන්නේ. හැබැයි අකුරුවලටත් ‘වර්ණ’ කියලා කියනවා. සිදත් සඟරාවේ “පෙර” පර වණන් නිසි විදිනි ගළපනු සඳ නම්” කියලා නේ සන්ධි හඳුන්වන්නේ. පූර්ව අපර අක්ෂර තමයි ‘පෙර පර වණන්’ කියන්නේ. එහෙනම් කියන්න බලන්න, සිංහල වර්ණ මාලාව කියන්නේ මොකද්ද කියලා.

සිසුහු: (එක හඬින්) සිංහල හෝඩියට

ගුරුතුමී: බොහොම හොඳයි. සිංහල වර්ණ මාලාව කිව්වත් සිංහල හෝඩිය කිව්වත් අපි හඳුන්වන්නේ සිංහල අක්ෂර මාලාවට තමයි.

* පිටු පෙරළනය

සිංහල අක්ෂර මාලාව පිළිබඳ පුළුල් අවබෝධයක් ලබා දෙමින් වේදිකාව මත එළිදැක්වුණු භූමිකා රංගනය, සැමගේ සිත් ඇද බැඳ ගත් අංගයක් විය.

ඊළඟ අවස්ථාව එළඹියේ ආරාධිත දේශනය සඳහා ය. ප්‍රධාන ආරාධිතයා වූ මහාචාර්ය සුපසන් කරුණාදේව මහතා ඒ සඳහා වේදිකාවට පැමිණියේ ය. ඔහුගේ දේශනයේ මාතෘකාව වූයේ 'සිංහල අක්ෂරවල පරිණාමය' යි. ආරම්භයේ දී ඔහු පැරණි සිංහල අක්ෂරවල ස්වරූපය පෙන්වීම සඳහා විවිධ යුගවලට අයත් සෙල්ලිපි කිහිපයක සේයාරූ උහිස් ප්‍රක්ෂේපකය භාවිතයෙන් තිරය මත දැක්වී ය.

විදුහල්පතිතුමාට හා සිංහල සංගමය භාර ගුරු භවතුන්ට ප්‍රණාම සම්මාන ප්‍රදානය සහ භාෂා දිනයට සමගාමීව පවත්වන ලද රචනා, දැනුම මිනුම, විවාද, කථික තරගවල ජයග්‍රාහකයන්ට තිළිණ ප්‍රදානය, උත්සවයේ අවසාන අංගය විය.

සිංහල සංගමයේ ලේකම් සසින් ගුණවර්ධන ශිෂ්‍යයාගේ ස්තූති කතාවෙන් පසු ජාතික ගීය වාදනය කෙරුණේ උත්සවයේ සමාප්තිය සටහන් කරමිනි.

අවබෝධය

1. ඡායාරූප හා වීඩියෝ දර්ශන ඉදිරිපත් කිරීම සඳහා භාවිත කළ හැකි, පාඩමේ සඳහන් මෙවලම කුමක් ද?
2. අකුරු 'වර්ණ' නමින් හැඳින්වෙන බව තහවුරු කළ හැකි පැරණි නිදර්ශනයක් පාඩමේ ඇතුළත් වේ. ඒ කුමක් ද?
3. ශිෂ්‍යයන් පිටු පෙරළනය උපයෝග කර ගෙන ප්‍රදර්ශනය කළේ කුමක් ද?
4. පාඩමේ සඳහන් පැරණි ව්‍යාකරණ ග්‍රන්ථය කුමක් ද?
5. භාෂා දින උළෙලේ දී උභිස් ප්‍රක්ෂේපකය භාවිත කෙරුණේ කුමක් සඳහා ද?

බිත්ති පුවත්පත් ලිපි

බිත්තියක රඳවන ලද විශේෂ පුවරුවක හෝ බිත්තියේ අලවන ලද කඩදාසියක විවෘත ලෙස ප්‍රදර්ශනයට තබා ඇති ප්‍රකාශනයක් බිත්ති පුවත්පතක් ලෙස හැඳින්වේ. බොහෝ විට අතින් ම ලියා අතින් අඳින ලද සිතුවම් යොදා මේවා සකස් කෙරෙයි. පාසල්වල පමණක් නොව විවිධ ආයතනවල ද බිත්ති පුවත්පතක් දැකිය හැකි ය.

කිසියම් කාල පරාසයක් තුළ (දෙසතියක්, මාසයක්, ආදී වසයෙන්...) ප්‍රදර්ශනය කෙරෙන බිත්ති පුවත්පත් ලිපි නැවත අලුත් කෙරේ. ප්‍රවෘත්තිමය ලිපි, නිර්මාණාත්මක ලිපි ආදිය බිත්ති පුවත්පතක ලිපි අතර දැකිය හැකි ය.

සඟරා ලිපි

කිසියම් විශේෂ අරමුණක් තේමාවක් පදනම් කර ගෙන සඟරා සම්පාදනය කෙරේ. සඟරාවක ප්‍රවෘත්තිමය, කාලීන ලිපි මෙන් ම නිර්මාණාත්මක විශේෂාංග ලිපි ද ඇතුළත් වේ. කිසියම් සඟරාවක ඇතුළත් කෙරෙන ලිපි ද අදාළ සඟරාවේ තේමාවට අනුගතව සම්පාදනය කෙරෙයි.

පුවත්පතක හෝ සඟරාවක හෝ ප්‍රධාන සංස්කාරකවරයා (editor) හෝ සංස්කාරක මණ්ඩල සාමාජිකයකු හෝ විසින් කාලීන ප්‍රස්තුතයක් පදනම් කර ගෙන, අදාළ ප්‍රස්තුතය පිළිබඳ ස්වකීය පුවත්පතේ නැතහොත් සඟරාවේ ස්ථාවරය, ආකල්පය පිළිබිඹු කරමින් රචනා කරන ලිපි විශේෂයක් ලෙස කතුවැකි හෙවත් කර්තෘවාක්‍ය හැඳින්විය හැකි ය. වාර්තා, විශේෂාංග ලිපි, තීරු ලිපි කිහිපයක් ඇතුළත් වුව ද එක් පුවත්පතක හෝ සඟරාවක හෝ එක් කලාපයක ඇතුළත් කෙරෙන්නේ එක් කතුවැකියක් පමණකි. එය සමාජයට වැදගත් සියුම් කාරණා ඉස්මතු කරමින් රචනා සරල එහෙත් හරවත් විදග්ධ ලේඛනයක් වීම අවශ්‍ය වේ. අදාළ ප්‍රස්තුතය පිළිබඳ සමබර විචරණයක් වීම කතුවැකියක ලක්ෂණයකි. ඇතැම් පුවත්පත්වල බාහිර පුද්ගලයන් ලවා ලියවා ගන්නා කතුවැකි ද වෙයි. ශ්‍රී ලංකා සාහිත්‍ය මණ්ඩලයේ සහාය ඇතිව සංස්කෘතික කටයුතු දෙපාර්තමේන්තුව විසින් පළ කරන ලද සාහිත්‍යය ත්‍රෛමාසික සඟරාවේ 1969 වර්ෂයේ පළමුවන කලාපයේ පළ කෙරුණු කතුවැකිය පහත දැක්වේ. එය මනාව කියවා කතුවැකියක ස්වභාවය අවබෝධ කර ගන්න.

සිංහල ඉගෙනීමේ මාර්ග පහසු කිරීම

අපට පෙනෙන හැටියට සිංහල ඉගෙනීම සඳහා පහසු මාර්ග තනා ගැනීමේ වැඩපිළිවෙළක් තාම ඉදිරිපත් වී නැත. මේ කරුණ ගැන මේ තාක් අපගේ සැලකිල්ල යොමු නො වීම ලොකු ම අඩුවකි.

සිංහල ව්‍යවහාර භාෂාවේත් ලියන භාෂාවේත් විශාල පරතරයක් පවතී. ජීවමාන භාෂාවක ඒ තත්ත්වය එසේ පැවතීම ස්වභාවයක් වුවත්, ඒ පිළිබඳ පවතින පරතරය හැකි තාක් අඩු විය යුතු බව ය අපේ හැඟීම. ලියා ඉදිරිපත් කරන දෙයෙහි ප්‍රධාන අරමුණ, කියවන්නාට ලියූ දෙයෙහි අදහස නිරවුල්ව අවබෝධ වීමට පහසුකම සැලසීම යි. කථාවෙහි දී මෙන් නො ව, කියැවීමේ දී ලියූ දෙයෙහි ක්‍රමවත් බවක් තිබිය යුතු ය. මේ ක්‍රමවත් බව යි, ලියන-කියන භාෂාවෙහි ඇති විය යුතු පරතරය.

‘මම යනවා, අපි වැඩ කළා’ වැනි වචන කථාවට මිස ලිවීමට හොඳ නැති බව බොහෝ දෙනාගේ කල්පනාව යි. එහෙත්, සිංහල පහසුවෙන් ඉගෙනීමේ මගක් හැටියට මෙවැනි කථාවචන ලිවීමෙහිදීත් නිවැරදි හැටියට පිළිගැනීමෙහි වරදක් ඇතැයි අපට නො පෙනේ.

ව්‍යාකරණය පහසු කරවීම, ඕනෑ ම ජීව භාෂාවක් ඉගෙනීමට සලසන පහසු මාර්ගය යි. වරක තැනූ විසරණය, ජීවත් වන භාෂාවක හැමදා ම එක සේ පවතින්නේ නැත. ජීවත් වන භාෂාව නොයෙක් අදහස් අරමුණුවලින් වැඩි දියුණු වීම ස්වභාවයකි. ඒ නිසා අවුරුදු සිය ගණනකට පෙර තැනූ ව්‍යාකරණයක් මත ජීවමාන භාෂාවක් ඉදිරියට ගමන් කරවීම කිසි සේත් නො කළ හැක්කකි. එබඳු තැනක් සාර්ථක වන්නේ මළ භාෂාවක් සම්බන්ධයෙන් පමණි.

සිංහල වැනි භාෂාවක් අද මුහුණපා ඇති ගැටලුවකි, ඒ හා සම්බන්ධ වන අනිත් භාෂායන්ත වචන භාවිත ය. අද සිංහල භාෂාවට ඇතුළු වන බොහෝ වචන ඉංග්‍රීසි යි. මේ වචනවලට අමුතු ම වචන නො ගෙන, එම ඉංග්‍රීසි වචන ම සිංහල කර ගැනීම හුඟාක් ම පහසු වගයි. සිංහල වචනට පැමිණි ඇති ‘කැර කෝප්පුව, ගරාදිය, බාස්, ඉංග්‍රීසි’ ආදී වචන ගැන සිතන විට ඒවා පුර්වගීසි, ලංදේසි වචන එහෙම පිටින් ම සිංහලට ගෙන ඇති හැටියකි පළ වී ඇත්තේ. ඒ වචන එසේ භාවිත කිරීමෙහි දොසක් ඇතැයි අපට නො පෙනේ. ඒ නිසා ඕනෑ ම නුහුරු වචනයක් සිංහල ව්‍යවහාරයට ගැනීමේ දී පළමුව සලකා බැලිය යුත්තේ සිංහල කටට හුරු වන අයුරු යි. එහි කෘත්‍රීම හුරුවක් කිසි සේත් ඇති කළ නො හැකි යි. උදාහරණයක් වශයෙන් ‘බස් රිය’ ගැන බලමු. ‘බසය’ කියා කෘත්‍රීම හුරුවක් දීමට අප කොතෙක් වැයම් කළත්, සිංහල වචනට හුරු ඒ වචනය ‘බස් එක’ කියා මයි. ඒ නිසා ‘බස් එක’ යන්න ම වචනට ගැනීමෙහි වරදක් නො පෙනේ. එතැනට ව්‍යාකරණයක් අවශ්‍ය නම් ‘පඬු ඇඹුල්’ වචනයට දී ඇති නීතිය එහි දී ද ක්‍රියාත්මක කළ හැකි යි.

ලිවීමේ දී බර වචන භාවිතය ද හැකි තාක් දුරට නැති කර ගැනීම මැනවි. වැරදි වචන බොහෝ දුරට ලියැවෙන්නේ මේ බර වචන භාවිතය නිසයි. මේ කරුණෙහි දී බලපාන ප්‍රශ්නයකි, අල්පප්‍රාණ-මහාප්‍රාණ අකුරු හේදය. පොදුජන ව්‍යවහාරයේ පහසුව තකා සිංහල කටට හුරු නම්, මහාප්‍රාණ අල්පප්‍රාණ කර ලිවීමේ

වරදක් ද නො පෙනේ. ‘අපරාධය-අපරාදය: හේදය-බේදය,’ වැනි තැන් ඒ සඳහා සැලකිය යුතුයි. මෙසේ ම ‘ශ, ෂ’ අකුරු දෙකත් ‘න, ණ’ අකුරු දෙකත් සිංහලට හුරු පරිදි ක්ෂමාව-සමාව, කරුණා-කරුණා හැටියට ලිවීම වැරදි නො විය හැක්කේ පිළිගත් සම්ප්‍රදායක් ඇති කර ගත හොත් පමණි. එහෙයින් මේ ක්‍රමයන් අනුගමනය කිරීම සිංහල ඉගෙනීම පහසු කිරීමේ මාර්ග පාදා ගැනීමකි.

සිංහල මිනිසුන් අතර සිංහල ඉගෙනීම අමාරු, ඉංග්‍රීසි පන්තියට බැසපු අයට පමණ යි. එහෙත් සිංහල ඉගෙනීමේ පහසුකම් සැලසීමේ දී ඔවුන්ට වඩා සැලකිල්ල යොමු කළ යුත්තේ අනෙක් ජාතිකයන් සම්බන්ධයෙනි. විශේෂයෙන් දෙමළ මුස්ලිම් වැනි ජාතිකයන් සිංහල ඉගෙනීමට පෙලඹවීමේ උපක්‍රමයක් හැටියට, සිංහල ඉගෙනීම පහසු කරවීම අද කළ යුත්තක් සේ පෙනේ. ඒ සඳහා ක්‍රමානුකූලව සකස් කළ පොත් පන්තියකත්, ශබ්දකෝෂයකත් අවශ්‍යතාව ඉහළින් ම මතු වී තිබේ. මේ කාර්යය කළ යුතු ප්‍රධාන ආයතන නම්, ලංකාවේ විශ්වවිද්‍යාල යි. එහෙත් සාහිත්‍ය මණ්ඩලය වැනි ආයතනයක් මගින් වුවත්, එය කළ නො හැකි කාර්යයක් නො වේ.

ලීල් ගුණසේකර
පුංචි බණ්ඩාර සන්නස්ගල

 සාහිත්‍යය - 1969, පළමුවන කලාපය ජනවාරි - මාර්තු

තීරු ලිපි

කාලීන, ආකර්ෂණීය තේමාවක් පදනම් කර ගෙන ලියැවෙන සංක්ෂිප්ත පුවත්පත් ලිපි විශේෂයක්, තීරු ලිපි ලෙස හැඳින්වෙයි. තීරු ලිපියක ඊට අදාළ ප්‍රස්තුතය පිළිබඳ සමස්ත පුවත්පතේ ආකල්පයට වඩා රචකයාගේ ආකල්පය පිළිබිඹු කෙරේ. එක ම කාරණය පදනම් කර ගත් තීරු ලිපි දෙකක් කතුවරුන්ගේ රචනා ශෛලිය, භාෂා විලාසය, වාක් කෝෂය, සංකේත භාවිතය ආදී කරුණු අනුව විවිධ වේ; එකිනෙකින් වෙනස් වේ. එක ම ලේඛකයා වුව ද වෙනස් මාතෘකා දෙකක දී වෙනස් ශෛලියකට, භාෂා විලාසයකට අනුව තීරු ලිපි සම්පාදනය කරයි. ඇතැම් විට කතුවරු සිය නාමය වෙනුවට ආරූඪ නාමයකින් තීරු ලිපි සම්පාදනය කරති. දයාසේන ගුණසිංහ මහතාගේ රයිගම් රාළ, උකුස්සා ආදිය මෙන් ම චන්ද්‍රරත්න මානවසිංහ මහතාගේ වගකුග ද ප්‍රකට තීරු ලිපි මාලාවකි. තීරු ලිපියක දී භාවිත කරන භාෂා ශෛලිය විවේචනාත්මක ය. පැවසිය යුතු කරුණු කෙටියෙන් නමුත් තියුණු ලෙස පැවසීම ද සාර්ථක තීරු ලිපියක කැපී පෙනෙන ලක්ෂණයකි.

මේ පාඩමේ වගකුග තීරු ලිපි මාලාවෙන් ලිපි දෙකක කොටස් ඇතුළත් කර ඇත. එය තීරු ලිපියක ස්වභාවය අවබෝධ කර ගැනීමට ඔබට ඉඩ සලසනු ඇත. එක ම රචකයා තේමා දෙකක දී භාෂාව භාවිත කර ඇත්තේ දෙයාකාරයකට බව ද එයින් පැහැදිලි වේ. කුමාරතුංග යන් පිළිබඳ දැක්වෙන ලිපියේ කුමාරතුංග රචනාවන්හි භාෂා ශෛලියට අනුරූපව සකස් කර ගත් ව්‍යවහාරයක් භාවිත කරන ඔහු ආනන්ද සමරකෝන් පිළිබඳ ලිපියේ දී භාවිත කරන්නේ වෙනස් භාෂා ශෛලියකි.

හෙළරුව

හෙළ බිම ගලක් කොට, හෙළ බස් ගල් කටුවෙන් නෙළු හෙළ රැස් රුව නම් කුමරකුගේ මුනිදස්සුගේ රුව යැ. හෙළ බස් සසුරන නිවෙස් ගත් හෙළ රැස් වෙන් නැබ සරින් පහළ වැ සිටි මේ රන් ගැබාගේ සිහිය, දැන්ම, නුවණ, විමසුම විසින් පතළ වත් සතරෙකි.

කුරුලු මවක්

ලැබුණු ලැබුණු දෑ හොටයේ රඳවාගෙන කැඳැල්ලේ කුඩු කුඩු ගාන පැටියන්ගේ කුඩග තබා පොහොනා කුරුලු මවක මෙන් මුනිදස්සුන්ගේ හිසට අසු වූ දැයක් ඔවුන් සඳහා වෙන් කැරගෙන නො තබා හෙළ බස් කැඳැල්ලේ නළියන පැටියන්ගේ කුඩග තැබූ සැටි, ඔවුන්ගේ තටු යම්තමින් ඉදි ගිය ඇසිල්ලේ මැ දොරට වඩන මඟුලේ තුටු රැඳී නගා උදම් වූ සැටි, අද මෙන් මතක ය.

හෙළ බැතිය

මුනිදස්සුගේ අළු පෙරහැරටත් සමරු උළෙලටත් පිදුණේ සුපිරිසිදු හෙළ බැතිය යි. එහි පුඟුල් ගැති බවක් හෝ කිසිදු කිසුටෙක් නැත් මැ යැ. වාසිය, ලාභය, බලය, තකා පුදන පිදුමෙන්, වදින වැදුමෙන්, නමන හිසෙන්, ගයන ගුණයෙන්, යදින යැදුමෙන්, දුඹුලු වැ ගිය මේ යුගයේ දෙස රැස බස ගැන ඇති නියම පැදියාවෙන් හරසර පෑ හෙළයන් දැක්ම ද මහ පිනෙකි. සැඩ රිච් රැසින් තැවුණු, වැලි කුණාටුවෙන් මිරිකුණු, මරුකතරේ හිල් හෙවණින් සිහිල් දියෙන් යුත් කෙම් බිමක් දැක්ම කවර තරමේ සතුටෙක් ද? මුනිදස්සුගේ අළු තැවරුණු තැන ද හැම සඳපහන් රැසක ම සරසවිය වෙණ වයා නටනු ඇති.

මෙරු

දැන් අනේ මුනිදස්සි, දුක්මුසු කතාවකට ද අවසර. දැන් ඇතැම් පුවත්පත් බස් බල්ලනට ගිය කලෙකි. පුවතක් සඳහා නගන මැයෙක පවා හෙළ යැයි නමෙකුදු ගැටී නැති සේ ය. වෙසෙසින් ම මාස පහක හයක සිට මැ යම් යම් දොසින් බර වැ, පළ වුණු නමුදු ‘සිංහල පුවත් පතෙකැ’ යි කිව හැකි වැ තිබුණු පසිඳු පුවත්පත් පවා පළ වන්නේ සිංහල බසින් නො ව අණ්ඩර දෙමළවෙනි. කවර සරසවි තුඹසකින් ඉගිළී ආ මෙරු දැයි සලකා ගත හැකි නොවේ. ලියති. ලියති. දවසින් දවස ම බස බසියි. මුනිදස්සුන් සමයේ මෙරු තුන් වැන්නේ පාසල් දරුවෝ ද මේ ඊනියා පුවත්පත් කලාවේදීනට වඩා බසට හුරු වූවෝ වෙති...

වගතුග, ලංකාදීප 1961 මාර්තු 6

ආනන්ද සමරකෝන්

ආනන්ද සමරකෝන් මහතාගේ අභාවය දැරිය නො හැකි තරමේ දුකකි. ඔහු ගැන නැගෙන ශෝකය ප්‍රකාශ කිරීමේ දී දිවත් පෑනත් දෙක ම ගොළු ගැසී යන්නාක් මෙන් දැනේ. නිහඬ අඳුරකට ගෙන ගිය මිනිස් සිතෙන් කුමන ප්‍රකාශයක් බලාපොරොත්තු විය හැකි ද?

පිදුම

ජනප්‍රිය ගායකයකු, වාදකයකු, සංගීත ශාස්ත්‍රඥයකු වශයෙන් හැදින්වීම පමණකින් ගෞරව පූර්වක පූජෝපහාරයක් කිරීම ඔහුගේ සේවාවට ප්‍රමාණවත් නො වේ. ඔහුගෙන් මේ රටේ සංගීතය අමුතු මගකට යොමු වූ ඒ සියුම් රේඛාව දෙස ආපසු හැරී බලන විට ඔහුගේ කලා කෞශල්‍යයට කුමකින් පිදියැ යුතු ද යන හැඟුම නිතැතින් ම මතු වෙයි.

එක මැ දේ ගැන කොතෙකුත් කැගැසීම ඒ දෙය අරුචි වී යාමට හේතුවක් වන බව බොහෝ දෙනා නො දනිති. බෞද්ධ නාමයෙන් කොතෙකුත් දඹදිව අතීතය ම රැඳී පිළිඳවී කළ ගීතයන් පමණට වැඩියෙන් නො ව වැඩියෙනුත් වැඩියෙන් විසිර ගිය යුගයක දී ‘ඇසේ මධුර ජීවනයේ ගීතා’ යනුවෙන් ගීතය අලුත් මගකට ගෙන ගිය ආනන්ද සමරකෝන් සිංහල රසිකයාගේ සිත රසවත් කළේ ය. සෞන්දර්යය හා ජීවන මාධුර්යය එක් කළේ ය. මිහිර මතු කළේ ය.

“කොයිබද”

සිංහලයාට ඔවුන්ගේ ම වටාපිටාවෙහි සැඟවී තිබෙන මිහිර ඔවුන්ගේ ම සිතුවීලිවලින් වැළඳ ගැනීමට හැකියාව සලසා දුන් සමරකෝන්ගේ අපූරු කෝමල මධුරතර ගීතයන්ගේ එළියෙන් මේ රටේ පිපුණු මල් බොහෝ ය. ඒ පිපී වැනී ගිය මල් වටා රැල් බැඳ ගත් බමර මීමැසි ගණයාගේ සංඛ්‍යාව බොහෝ ය. ‘පුංචි සුදා සුදු කැටියා’ යන ගායනයේ කොයිබද උදයේ යන වචන දෙකේ ඇති සිංහල යෙදුම් මගේ නැඹුල් සුවද අපගේ ජීවන අතීතයේ ගම්මානයන් ඔස්සේ තෙරක් ඉමක් කොනක් නො දක්නා තැනකට පිහිරා යයි.

කලාව

මිනිස්සු ජීවිතය අරභයා වැඩ කටයුතු කරති. ඒ කරන කටයුතු ගැන කතා කරති. එහෙත් ඔවුන්ගේ ජීවිතවල කුමන විධියේ රුචි අරුචිකම් දැවටී තිබේ දැයි සෙවීමට වෙහෙස නො ගනිති. කලාකරුවන් නිහඬ වැ ජීවන ප්‍රීතිය සඳහා සපයන දේ අනුව රුචි අරුචිකම් ගොඩ නැගෙයි. වෙනස් වූ තැනට හෝ වෙනස් වූ කාරණය සිතට නගා ගෙන සොයා බැලීමට මිනිස්සු උනන්දු නො වෙති...

වගතුග, ලංකාදීප 1962 අප්‍රේල් 8